

Medzinárodná škola Zlatého Kríža s Ružou
LECTORIUM ROSICRUCIANUM

ÚVOD DO UNIVERZÁLNEHO UČENIA

List č. 10

**SILY KLAMU
CESTA OSLOBODENIA**

Mikrokozmos – kozmos – makrokozmos

Záhrada bohov

Mocnosti ilúzií

Éterické telo

Medzinárodná škola Zlatého Kríža s Ružou
Lectorium Rosicrucianum
Křesomyslova 599/8
140 00 Praha 4
www.rosicrucianum.org
lectorium@rosicrucianum.org

copyright © 2020 Lectorium Rosicrucianum

SILY KLAMU CESTA OSLOBODENIA

Ak človek študuje rôzne aspekty gnostického učenia, je pre neho dôležité čo najobjektívnejšie poznať realitu, v ktorej žijeme, lebo iba v objektivite je možné obnovenie života. V tomto kurze sme vás zoznámili s mikrokozmosom, jeho štruktúrou a osobnosťou, ktorá je s mikrokozmosom spojená. Vysvetlili sme vám pôvod mikrokozmu, jeho padlý stav a úlohu človeka v dialektickej prírode.

Dnes máme v úmysle zamyslieť sa nad niektorými súvislosťami, ktoré sa týkajú celého ľudstva. Budeme podrobnejšie pojednávať o rôznych možnostiach väzieb a ovplyvňovaní našej osobnosti, nášho myslenia, chcenia, cítenia a jednanja v určitých kolektívnych podmienkach. Dokonalé rozpoznanie týchto väčšinou nevedomých a ťažko odhaliteľných väzieb je totiž predpokladom oslobodenia.

Mikrokozmos – kozmos – makrokozmos

Medzi mikrokozmosom, kozmosom a makrokozmosom existuje úzka spojitosť. Ako „mikrokozmos“ označujeme individuálny aspekt univerzálneho diela, označenie „kozmos“ sa vzťahuje na Zem ako na celok a na ostatné planetárne sústavy, „makrokozmosom“ je mienené samotné veľké univerzálne spojenie celého viditeľného vesmíru.

Mikrokozmos, kozmos a makrokozmos majú rovnakú štruktúru, i keď existujú rozdiely v ich rozsahu a relatívnych rozmeroch. Navzájom sa udržiavajú a prestupujú a sú podriadené rovnakým zákonitostiam. Preto aura existuje nielen pri mikrokozmickej systéme, ale rovnako pri kozme a makrokozme.

Všetky tieto systémy majú tiež svoju vlastnú lipiku, ktorá je ich pamäťou. Sú obklopené elektromagnetickými poľami s mnohými magnetickými bodmi, ktoré priťahujú alebo odpudzujú sily podľa toho, či sú pre udržanie a vývoj života systému potrebné alebo naopak škodlivé.

Záhrada bohov

Pôvodná dialektická príroda bola čistým vývojovým poľom, poľom zjavenia plne zodpovedajúcim božskej ideii, ktorá v ňom pôsobila. Neustále prebiehajúce zmeny nenarážali na žiadne prekážky. Bola to skutočná „záhrada bohov“, pole zjavenia, ktoré svojím nepretržitým vývojom podľa Božieho plánu tvorilo pre „mladého človeka“ pole uvedomenia.

Život umožňoval vnímanie a pozorovanie, pozorovanie zase umožňovalo rozlišovanie a tým uvedomovanie. Premena síl viedla pôvodného človeka k tomu, aby si uvedomoval svoje božské Ja. V záhrade bohov, nazývanej tiež Eden, žil ako v škole, v ktorej mal k dispozícii všetko poznanie a všetky možnosti vývoja.

Čo to má spoločného s „vyhnaním z raja“? Tento fenomén si môžeme priblížiť len obrazne. Časť Božích synov sa nechcela v určitom štádiu vývoja ďalej identifikovať s božským plánom stvorenia – chceli byť sami stvoriteľmi. Tým stratili bezprostredné spojenie

s duchovne-duševným svetom a stvorili si svet duality, protikladov. Pôvodná duševná postava týchto mikrokozmov sa pritom rozplynula.

Aby sa im v tomto ich stave odlúčenia od Božieho zdroja umožnilo nové uvedomenie, bola pre nich v dlhej vývojovej fáze stvorená pozemská bytosť, tak ako ju poznáme dnes.

Mocnosti ilúzií

Ako pozemskí ľudia sa vďaka praspomienke, ktorá v nás pôsobí, cítime byť poháňaní k uskutočňovaniu určitých ideálov. Hľadáme ideály v naše dialektickej životnej oblasti a tým neustále – bez toho, aby sme si to uvedomovali – zosilňujeme steny, ktoré nás oddeľujú od božskej prírody.

Tak ako jednotlivý človek oživuje svojim snažením dychové pole svojho mikrokozmu, tak sa to deje i kolektívne. Kolektívne usilovanie dáva vzniknúť veľkým atmosférickým silovým koncentráciám, ktoré sú nabité našimi myšlienkami, želaniami a predstavami. Zhustujú sa do mohutných mocností, ktoré ovládajú ľudstvo. V psychológii sa v tejto súvislosti hovorí o kolektívnom podvedomí či nevedomí. Biblia ich nazýva „mocnosťami a kniežatami pod nebesami“. Boli vyvolané ľudstvom a späťne naň pôsobia.

Tieto vplyvy vychádzajú z jemno hmotných oblastí, ktoré nazývame zrkadlovou sférou. Aby sme ju mohli preskúmať, je potrebné krátko popísať stavbu a funkciu nášho éterického tela.

Éterické telo

Éterické telo je jedným zo štyroch nosných tiel našej bytosti. Jeho činnosťou je oživovaný látkový organizmus a sú umožnené všetky telesné a zmyslové funkcie a taktiež všetky pocitové a myšlienkové aktivity.

Pre celú oblasť pôsobnosti éterického tela sú nutné štyri rôzne sily, štyri rozdielne étery, energie, ktoré majú rôznu vibráciu a hustotu:

chemický éter, ktorý udržiava látkovú postavu,
životný éter, ktorý umožňuje životné funkcie,
svetelný éter, ktorý zodpovedá za citový život,
a späťne zrkadliaci éter, ktorý tvorí základ nášho myslenia.

Podľa charakteru rozlišujeme nižšie a vyššie étery. Pod pojmom nižšie étery rozumieme chemický a životný éter. Majú nižšiu vibráciu než svetelný éter a späťne zrkadliaci éter, teda obidva takzvané vyššie étery. Pritom ale označenie druhu éterov nevyplýva nič o duchovnej kvalite, o duchovnom pokroku nejakého človeka alebo o morálnej hodnote jeho činnosti. Pri intenzívnej činnosti rôznych energetických oblastí našej osobnosti je neustále premieňané veľké množstvo éterických síl.

Život je pohyb vďaka éterickým silám. Všetok život je viazaný na procesy látkovej výmeny. Substancie a sily sú prijímané, umožňujú po nejakú dobu život, a potom sú v pozmenenom stave zase odovzdávané. Na pochodoch látkovej výmeny spočíva nielen čisto biologická existencia, ale tiež aj myslenie, cítenie a chcenie.

Všetky éterické substancie nutné pre vyššie životné funkcie sú prijímané z kozmických oblastí, ktoré nás obklopujú, a po vykonaní úlohy alebo činnosti sú pozmenené zase odovzdávané. Prijem éterov sa deje potravou, dýchaním, príjmom svetla prostredníctvom funkcií kože, zmyslovými orgánmi a konečne tiež samotným cítením a myslením.

Tieto procesy látkovej výmeny môžeme popísať tiež takto:

Všetky bytosti žijúce v látkovej sfére, ktoré majú látkové telo, vyrábajú z interkozmičských svetelných síl pomocou telesných orgánov pozemskú svetelnú silu. To znamená, že sily, ktoré prijali, v pozmenenej forme zas odovzdávajú.

Tieto jemno hmotné étery a sily premieňané a zase odovzdávané pozemskými ľuďmi sú podrobené procesu látkovej výmeny, ktorý má rozhodujúci význam pre procesy v zrkadlovej sfére, v takzvanom onom svete.

Pri smrti človeka, to znamená pri prestupe „z tohto“ do „onoho“ sveta, dochádza k rozštiepeniu éterického tela: obidva nižšie étery zostávajú pri látkovom tele a pomaly sa spolu s ním rozkladajú, zatiaľ čo zbytok éterického tela s astrálnym telom a myšlienkovým (mentálnym) telom sprevádza mikrokozmos do prechodnej oblasti onoho sveta, do očistca. Vedomie individuality sa potom vyjadruje v týchto dvoch zostávajúcich telách. Ale aj na onom svete nezadržateľne pokračuje umieranie. Najprv sa pomaly rozložia zbytky éterického tela, neskôr nasledujú obidve zostávajúce nosné telá.

Bytosť, ktorá je v dôsledku svojho života alebo svojho poznania už len málo viazaná na pozemský život, sa nebude tomuto procesu rozplývania v prechodnej oblasti vzpierať. Kto však ešte veľmi lipne na pozemskom živote, bude robiť všetko možné, aby zostal v blízkosti látkovej sféry. Bude vyhľadávať spôsoby predĺženia života i v prechodnej oblasti a bude sa snažiť rozplývajúce sa étery nahradiť novými.

Planetárne étery však nemôžu byť obyvateľmi onoho sveta prijímané priamo, pretože im chýba látkové telo s potrebnými orgánmi. Tak sa môže stať, že sa zomrelí vo svojej existenčnej núdzi obracajú na živých, že sa na nich doslova lepia, aby cez nich získali potrebné éterické sily.

Táto existenčná núdza, zmätenosť a strach zo smrti sú príčinou a pozadím toho, prečo sú životné sily ľudí vykorisťované zomrelými. Pre bytosti onoho sveta sme my ľudia v látkovej existencii ako otvorená kniha. Špiritizmus a zatienie, masové psychózy, ale tiež javy ako duchovné liečenie, médiá prijímajúce správy z onoho sveta, mágia masovo konaných modlitieb a najrôznejšie takzvané zázraky dostávajú týmto vysvetlenie.

Až do určitého stupňa je éterická látková výmena prirodzeným dejom. Väzbou a obmedzením našich vývojových možností sa stáva vtedy, keď sa deje pod vplyvom bytostí z onoho sveta. Tým sa totiž vlastnosti našej bytosti stávajú nedobrovoľne poskytovanou pomocou. Aby sa uvoľnilo čo najviac éterických síl, sú zosilňované až do tej miery, ktorá náš normálny stav bytia ďaleko prekračuje.

Pritom nejde len o naše tzv. negatívne vlastnosti. Sme tiež podnecovaní k okázalej aktivite v oblastiach náboženstva, vedy, filozofie, morálky alebo intelektuality. Práve tieto na prvý pohľad dobré vlastnosti a jednanie ľudí uvoľňujú obzvlášť žiadané étery vyššieho druhu.

Týmto spôsobom sme viazaní na svoje vlastnosti a im zodpovedajúce sféry onoho sveta. To nám znemožňuje triezvo a objektívne poznať svoj skutočný stav a hľadať cestu späť do pôvodného života.

Pri snahe na jednej strane rozpoznať stav viazanosti a na druhej strane reagovať v oslobodzujúcom zmysle na impulzy z iskry Ducha, hrá veľmi podstatnú úlohu schopnosť myslenia. Preto je v tejto súvislosti dôležité podrobiť bližšiemu skúmaniu ešte myslenie.

Myslenie má silnú projekčnú schopnosť. Z toho je tiež zrejmé, že každý človek podlieha veľkému vplyvu kolektívneho myslenia ľudstva. Intenzívne a pravidelne opakované myšlienky môžu úplne určovať a ovládať život človeka a jeho kvalitu.

Vieme si predstaviť, že trvalo oživované myšlienky a idey tvoria inteligentné silové zhľuky, ktoré nakoniec vedú svoj vlastný život. Vezmeme si napríklad neustále oživovanie určitých ideálov, ako sú sloboda a humanizmus. Ohraničujú a nakoniec určujú ľudskú rozlišovaciu

schopnosť. Jednaním a vyžarovaním ľudstva, ako sme sa už tu zmienili, sú vytvárané kolektívne silové polia, ktoré obklopujú celú zemeguľu. Sú naplnené predstavami ľudstva – napríklad tiež o Bohu.

Tým vznikla na onom svete hierarchia síl a mocností, ktorá je zas závislá na človeku zameranom na svoje ideály a na obrazy vytvárané ním samotným. Preto môže byť jej vplyv len dialektický a k zemi pripútavajúci.

Ľudský mozog má veľa úžasných schopností. Všetky mozgové bunky sú schopné prijímať a udržať súčasne veľmi mnoho rôznorodých vnemov. To platí zvlášť pre centrum pamäti. V akej miere a akým spôsobom sme vnímaví k rôznym dojmom a vplyvom, závisí na type našej osobnosti a našom životnom postoji.

Ak sme pohromade s inými ľuďmi, je nepochybné, že každý z nás počúva iným spôsobom a tiež dojmy vnímame rozdielne. Preto tiež nie sme ani rovnako naladení.

Náš typ osobnosti a nasmerovanie závisí na stave nášho magnetického systému, našej lipiky. Táto magnetická sieť, v ktorej sú zaznamenané všetky výsledky karmy, sa premieta do mozgu a udržiava mozgové bunky v určitom stave. Nevyžaruje však len dovnútra, ale tiež von, do astrálnej sféry. Tým vzniká úzka príbuznosť a silná väzba medzi rôznymi aspektmi a silami astrálnej sféry na jednej strane a ľudskou osobnosťou na strane druhej.

Magnetický systém je teda spojený ako s astrálnou sférou, tak aj s mozgom. Vo svätyni hlavy človeka horí oheň, mentálny plameň nášho obvyklého mozgového myslenia.

Tak má ľudská osobnosť mentalitu, ktorá zodpovedá druhu mozgových buniek, lipike, magnetickému systému a astrálnej sfére tejto prírody. Týmto spôsobom sa naša mentalita nachádza v rovnováhe s dialektickou prírodou.

To sa ešte zosilňuje, keď telo spí. Astrálne telo a schopnosť myslenia sa behom spánku zdržiavajú v astrálnej oblasti. Normálny priebeh potom je, že sa do mozgových buniek ukladajú sily a vplyvy, ktoré zodpovedajú stavu bytia dotyčného. Samozrejme, že sú potom behom dňa všetky mozgové bunky napĺňané myšlienkami, ktoré sú silne koncentrované v pamäti.

Schopnosť myslenia však umožňuje nielen získavať skúsenosti v pozemskej viazanosti a závislosti a aj učiť sa z nich. Nie je len prostriedkom k sebapoznávaniu, ale cez iskru Ducha umožňuje rovnako pôsobenie Gnózy, ktorá sa môže spojiť s vedomím človeka. Tak môže dôjsť k novým oslobodzujúcim náhľadom a môže vzniknúť jednota hlavy a srdca na duchovnej ceste.

Rôzne aspekty väzieb a ovplyvňovanie myslenia, chcenia a cítenia, o ktorých sme hovorili, strhávajú ľudí podľa ich individuálnej alebo kolektívnej povahy naspäť, a tak zosilňujú neslobodu a vykorisťovanie.

Preto všetci gnostickí učitelia ľudstva kládli veľký dôraz na to, aby svojim žiakom napriek tomu ukázali možnosti k prekonaniu tohto zajatia.

Dôležitý aspekt tohto oslobodenia popisuje Ján van Rijckenborgh vo svojej knihe „Elementárna filozofia moderného Kríža s Ružou“:

„Oslobodenie je možné len vedomým životným obratom a zmenou života! Tá sa musí uskutočniť zdola! Je to oslobodenie osobným slobodomurárstvom, bez násilia, bez autorít. Človek si nenechá už nič nahovoriť a odmietne akékoľvek ovplyvňovanie. V objektívnom životnom postoji sa usiluje o poznanie z prvej ruky cestou zásadnej premeny.

Na tejto ceste sa musíme nechať viesť stále rastúcou, vše objímajúcou láskou k ľuďom v zmysle Pavlových slov: „Aj keby som mal všetko, ale nemal univerzálnu lásku, potom by som nemal nič a nebol by som ničím!“

V týchto vetách je obsiahnutá veľkolepá vízia oslobodenia.

Našou túžbou po spáse a našim myslením je možné túto víziu previesť do životnej praxe, táto vízia je dosiahnuteľná a blízka. Je to cesta uskutočnenia, ktorou ide spoločne so svojimi žiakmi duchovná škola Kríža s Ružou.